

Når forsvarsministeren handler

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 14

36. årgang

4. april 1970

Sparerne bliver snydt

Flere læsere har reageret på artiklen „Borgene holdes for nar“ i sidste nummer af *Vejjen Frem*, og alle beklæfter de, at vores sociale ordning og vores skattesystem gør tykt nar ad folk, der i de yngre år har sparet op til alderdommen. Det kommer selvfølgelig ikke overraskende, at der er mange flere eksempler på uretfærdigheder end vi fik med i artiklen.

Paul Møller taler forsikringen

En læser i Østerrød skriver bl.a.: „Jeg har for mange år siden i et forsikringselskab tegnet en forsikring, hvorefter jeg skulle have udbetalt 110 kr. pr. måned mellem 70. og 80. år. Nu er jeg 76 og har de sidste seks år hver måned fået 110 kr. tilsendt. Men så fik vi kildeskatten, og nu trækker de 37 pct., og jeg får kun 69 kr.“

Et nyt eksempel på offentligt snyd over for borgene. Forsikringsbidragene gennem mange år har i dette tilfælde utvivlsomt betydet langt større ofte, end hvad der svarer til udbetalt på 110 kr. i dag. Inflation, devaluering og MOAS har gjort, at de 110 kr.

„Tjener“ private firmaer på folke- pensionen?

En anden læser fra Nordsjælland oplyser, at det skam ikke er politikerne og staten, der er ude efter de midler. Han er således selv udsat for, at det firma, som han et langt liv har været ansat i, og som giver sine funktionærer en pension på 2/3 af slutlønnen, har fundet på at trække folkepensionsbeløbet fra, bortset fra det minsteløb, der var gældende i starten.

Firmaet „tjener“ altså en stor del af den folkepension, som den gode borger har betalt til som alle andre. Han kan let gøre, for der foreligger ingen sketning pensionsaftale. Han forsikrer, at mange andre firmaer bruger samme trafik, en trafik, som ligner den, som staten nu også står ind-

på over for sine pensionerede tjestemænd.

Mon der ikke også her er noget at se lidt nærmere på for politikerne på Christiansborg? *Poul-*

Atlantisk dialog nødvendig

Restrebelsér på bypiggere
kontakt med USA

EEC-kommisjonen har understreget det uheldige i, at Fællesmarkedet og USA gensidigt beskylder hinanden for protektionisme. De to partier burde tværtimod underrette hinanden i større omfang og sammen stræbe imod et maksimum af liberal handels-

politik. Kommisjonen understreger, at den er rede til kontinuerligt at drøfte problemerne. Mange hinde, der kritiserer EEC, lader ude af agt, at EEC er blevet verdens største importør. Integrationsen har givet den indre handel i EEC og handelen udadtil et vældigt opsving. Heraf har USA profiteret mest. I 1969 udgjorde USA's eksport til EEC 7 milliarder mark ved et totalt handelsvolumen EEC-USA på 13 milliarder dollars. USA's eksport til EEC steg siden 1968 med 182 pct., til EFTA kun med 143 pct., og til den øvrige verden med 118 pct. *R. M.*

Erik Ninn-Hansen

man kan få den rigtige vare til den bedste pris. Hvorfor denne forskel i forretningspraksis, når forsvarer handler? Skyldes den, at forsvarsmister Erik Ninn-Hansen er udstyret med en ganske særlig økonomisk sans, som hans ministerkolleger altså mangler?

Nej, efter vor opfattelse er forklaringen, at forsvarsmisternen og politikerne mener det lettere at få de store bevilgninger til at „gælde mere“, hvis de samtidig kan bestemme danske virksomheder ordret og arbejde. Efter sagt med andre ord: det ligner snildsmænd fra ministerens og politikernes side, bevoksede forsøg på at føre befolkningen bag lyset. – Og hvad være er, det er efter al sandsynlighed en fremgangsmåde, som ikke blot fordyr forsvarets materielindkøb vældigt, men som også nedrunder fortløbet forretningen Danmarks samlede udbytte.

Dyrene materiel

Ved næsten ethvert større materielindkøb til forsvaret er der rigeligt med udenlandske fabri-

Går bevillingerne lettere igennem, når forsvarsministeren opnår »kompensationer« for materielindkøb i udlandet? – Man føler befolkningen bag lyset og gør en dårlig forretning

Hver gang forsvaret står over for større anskaffelser af nyt materiel – noget, der selvfølgelig er og skal være en betydelig offentlig interesse omkring – er pressemeddelelserne riktigt broderet med flydende oplysninger om de „kompensationer“, som de forskellige leverandører kan tilbyde, enten det nu er komponenter til de pågældende våben, som skal fremstilles i Danmark, eller det er „kompensation-køb“ af andre danske produkter. Forsvarsmisternen underholder finansudvalget med disse interessante oplysninger, og vi som dagblade står den op, som var de næsten hovedattraktionen.

Kompensationsdillen rasede, da der skulle anskaffes nye fly for en halv milliard kroner til flyvevåbnet, og vi er nu vidner til den leg, hvor overvejelserne om indkøb af nye kampvogne til et 3-elfiret millionbeløb er aktuelle. Mærkeligt nok hører man aldrig om tilsvarende „kompensationer“, når andre statsinstitutioner, f.eks. D. S. B. de højere læreanstalter og hospitaler, foretager materielindkøb i udlandet. Man køber da – ligesom enhver anden fornuftig virksomhed – der, hvor

kræfter, der indbyrdes konkurrerer om at gøre en god forretning, og de er vant til at konkurrere på kvalitet og pris. Men så møder de forundret de danske forhandlere fra forsvarsmistertiet, som ikke bare er interesseret i pris og kvalitet, men som også spørger om „kompensationer“. De udenlandske producenter må nu til at finde ud af, om de kan placere en del af produktionen i Danmark, selv om det formentlig er både dyrt og darligere, fordi vores virksomheder er indstillet på andre fabrikationer. Efter de må prøve, om de kan bevæge deres eget lands politikere til at indgå en statslig handelsaftale, eller om de gennem andre handelsforhænder kan få placeret nogle smør- eller flæskesorter i Danmark. Selvfølgelig ryster de fortløbet på hovedet over forretningsansænen i det danske forsvaret, men de påtager sig da dette ekstrarbejde og besvær, når det nu altså forlanger, og de kan få omkostningerne dækket. Da det som regel er betydelige beløb, det drejer sig om, har de udenlandske regerings også lydt, selv om den slags handelsbetingelser klart strider imod de internationale aftaler. Under alle omstændigheder gør kompensationskravene i hvert fald ikke materiellet billigere, men naturligvis normalt dyrere.

Dårligere samfunds- økonomi

Men forsvarsmisternen og hans embedsmænd kan med denne fremgangsmåde raspe heller undgå derudover at skade landets økonomi. Hvor man i enhver anden forretning med udlandet overlader til udenlandske og hjemlige købmænd og producenter at finde ud af, hvordan det internationale varebytte kan ske med størst fordel, så betyder forsvarsmistertens metode, at ministerielle embedsmænd – der er uddannet til noget helt andet – virker som statsgrosserer, der i kraft af deres særlige position kommer til at bestemme, hvilke danske virksomheder der skal levere hvad. Man fremtvilger i virkeligheden toslidede handelsaftaler efter kommunistisk mønstre. Den slags aftaler, som liberale øst-økonomer som f.eks. Ota Sik har udspejlet som en af hovedårsagerne til østlandenes generelt dårlige økonomi i sammenligning med vestlandene, hvor varomsættningen er fri.

Forsvarsmisternen opnår en „politisk fordel“ ved at kunne udpege bestemte virksomheders leveringskontrakter som en en konsekvens af forsvarets våbenkøb, men landet som helhed kommer

(Fortsættes side 2)

Det ser ikke ud til, at de unge mennesker følger sig trykket af det kolde forår – men det var jo rart at slippe af med kuldegraderne, før sommerferien begynder.

Herskeren - side 2 ✕ KVR United - side 2 ✕ Vor mening - side 4 ✕ Jesper Jensen kan selv være en papir-
tigger - side 5 ✕ Breve fra læsere - side 6-7 Statens personalepolitik - side 8

Jesper Jensen kan selv være en papirtiger!

Kommentarer til problemerne omkring disciplinkrisen i Folkeskolen . . .

»Sinus Nielsen er en papirtiger«, konstaterer Jesper Jensen i en artikel i »Aktuelt«. Artiklens indhold giver vel nærmest læseren lyst til at sige til J. J., at der kan han selv være. Jesper Jensens artikel omhandler Danmarks Lærforenings formands udtalelser om krisen i skolen og de formodede årsager dertil. - Sinus Nielsen har nemlig haft den dristighed at sige rent ud, at radio og fjernsyns behandling af skole- og elevstof har en væsentlig del af skylden for, at skolens opgaver i dag må siges at blive løst ufredsstillende.

Jesper Jensen — autoritet

Jesper Jensen, der er uddannet som psykolog og ikke har tungere i en skolestue i mange år (om nogensinde), er blevet forment, fordi Sinus Nielsen ikke ledede de stærke ord med eksempler på, at radio og fjernsyn i høj grad bidrager til at underbygge den offentlige, at skolen er autoritet. Hr. Jensen er ekspert på området "autoritet". Han har i årevis optrådt som autoritet på forskellige felter, f. eks. børneopdragelse, det var f. eks. ham, der foreslog ganske alvorligt at det bestemt ikke var nogen kvalifikation for en opdragelse, at det var ens egne børn, man forsøgte at opdrage på, snarere tværtimod. Næh, hvis forældre i det hele taget skulle have lov at opdrage deres børn, skulle de i hvert fald have et certifikat på, at de var egnede dertil. Lidt mere vagt lå det, såvidt huskes, m. h. t. hvem der skulle give autoriseringen, men ikke han havde tænkt sig, at det skulle være Jesper Jensen? Han optrådte også som autoritet i egen person, da han - sammen med et par likesindede - udgav „den lille rode til brug for studelever, der ikke rigtig kunne komme ovenpå i forbindelse til deres lærere, og der gik næppe en uge, hvor vi ikke - med nogen autoritet - et eller andet sted præsenteres for hans uforprædige meninger om dette og hint.

Fingrene væk!

Begrænsningen for, hvad Jesper Jensen kalder „demokratiseringstendensen“ blandt elever, forældre og lærere, er faktisk, at det fremgår, at hr. Jensen så åbent har et blikende om, at lærere - selv forholdsvis i de senere år har ændret sig ganske betydeligt. Der er færre og færre lærere, der deler Jesper Jensens begrænsning for at manipulere med andre mennesker, og sandsynligvis bliver der også færre og færre elever, der ikke får øjnene op for, at man - d. v. s. J. J. og ligesindede - manipulerer med danske skoleelever eller i hvert fald forsøger derpå. Mange af de unge, der i dag går i skole eller på anden måde er under uddannelse, er i færd med at erhverve sig en stærk og ægte afsløjelse for folk, der vil manipulere med dem for at fremme mere eller mindre lyske formål.

Som man spørger . . .

Sinus Nielsens udtalelser på Lærforeningens repræsentat-skabsmøde - dette til magister Jensens undervisning - tager sigte på et mindretal af elever, der

Følger man den pædagogiske debat, vil man let opdage, at der i skolen eksisterer en disciplinkrise. Der er gennem de senere år opstået en situation mellem en grebet „skole“ og eleverne, en situation, som er ny, og som vi endnu ikke ganske magter.

Denne situation resulterer i det, man sædvanligvis kalder uartige elever, disciplinkrise osv. - alt sammen symptomer på noget bagvedliggende, det jeg kalder „den nye situation“. Og ikke symptomer, disciplinkrisen, men det bagvedliggende skal det følgende beskæftige sig med.

Lad mig dog som en sidebemærkning sige, at „den lille rode“ er dens ophavsmænd også er eksempler på de resultater, der er følgende af den nye situation. De mennesker, der står bag ved dette makværk, har nemlig set en interesse i at manipulere med eleverne, alt efter recepten: ved at tjene kan man tjene sig op til at tjene tjene på.

Med støtte i erfaringer fra 30-ernes fascisme og nazisme har man udsødt et mangestemmigt råd: Nedsættelse af autoriteter! Særlig også lærerens autoritet, som bestod dertil, at man formodede, han vidste besked med, hvad han

havde med at gøre, og så måtte denne autoritet for de mindre og mindre reflekterende børn blive lig med lærerens person.

Problemet har man ikke mindst i Tyskland haft på nært hold. Saledes har professor Heinrich Roth defineret problemet sådan: Ingen vover længere at opdrage efter de gamle autoritetsprincipper, og vi behøver endnu ikke nogen demokratiske opdragsmetode.

Vi har forsøgt med slagordet „demokrati i skolen“, og vi har - sideløbende hermed - forsøgt os med eksistentiaisme, dvs., at man hele tiden skal lyngse eleverne ind i overvejelser og deraf følgende stillingslagen til problemerne. Men det er blevet ved slagord, hvilket man bl. a. kan se deraf, at kritiker, pædagogiske artikler osv. stort set har været gentagelser af det samme efterhånden sidste fraser uden nogen som helst forsøg på analyse af situationens baggrund.

For havde man forsøgt en analyse af problemerne, ville man måske være stødt på det problem, at demokratiet i skolen, dette selv at skulle vælge og selv klargøre sig sin stillingslagen til problemerne, at denne form for elevdemokrati, med et slagord: elevcentreret pædagogik, kan kan lykkes, dersom man erkender, at demokrati og frihed ganske simpelt betyder „ansvar“. Og deraf følger så endvidere, at med ansvar følger frygt og skyldfølelse. Hvad sker der nemlig, når man hele tiden skal lægge stilling til problemer?

- Jo der sker det, at man bliver og andre ind i sine dispositioner, man påtager sig et ansvar for både sig selv og sine omgivel-

tionsskulturen inden for amtet. Man vil i god tid foretage kandidaturpøtting for derved at kunne arbejde mere effektivt inden næste folketingsvalg.

Partiet har forlængst indsamlet det nødvendige antal underskrifter for at kunne deltage i folketingsvalget.

Regeringen synes ikke længere så fremmed over for tanken om en forhøjelse af skatterne - altså en stramning af finanspolitikken.

Man spekulerer blot på, hvor den vil hente pengene. Med uroen på arbejdsplasserne in mente bliver det næppe over personbeskatningen, og bliver MOMS'en forhøjet, følger der formentlig så store sociale kompensationer i kølvandet af en sådan forhøjelse sammen-

ser, og når man nu - som det er menneskeligt at gøre - forholder sig til ansvaret på den måde, at det er uøget, man flygter fra, så opstår endvidere frygt for konsekvenserne.

Men hvad man gør eller ikke gør, så må man jo ikke lade de uskyldige små (som ikke altid er så uskyldige endda, nogle opfører sig endog særdeles menneskeligt) opleve nogen form for frygt eller skyldfølelse.

Hvortil jeg vil svare, at så må man altså heller ikke stille dem over for kravet om, at de selv skal lægge stilling til alle og al verdens problemer. Og det er just det, mange, der behersker massemedierne, opfordrer til. - Bestem selv! I skal selv vælge! Prøv at gøre det eller det!

Ja, men kære radioreporter og TV-producer og forfatter: så må vi have lov til i skolen at konfrontere eleverne med begreber som ansvar, frygt og skyld. Ellers bliver det hele meningsløst.

Denne meningsløshed er det, der giver sig udslag i disciplinkrise, som - det tror jeg gerne - udelægges lærernes nervestystem. Vi skal fremad hver dag, også i skolen. Men så må man også hjælpe lærerne, man bør støtte dem frem for at udelægge endnu mere mud lirkede flokser. Storm Petersen har engang ladet en mand sige, at „sel indertida er vel ret jo helt godt“. Set fra et rationistisk er problemerne måske nok til at overskue. Men prøv at træde i lærernes sko, kære journalister.

Lærerne er jo dog også en slags mennesker. Nogle af dem i hvert fald.

holdt med, at de mere vellykkede vil bevare et uendret forbrug og lade opsparingen gå ned, at de finanspolitiske foranstaltninger på dette grundlag bliver et flot skøjtesving - og ikke mere.

Man skulle synes, at nu var gode råd dyre, men der er et alternativ.

Dette alternativ er en statsgrundslovs på 2 procent.

Da grundskylden ikke er indkomstbestemt, vil den i alle højeste grad være opsparingsfremmende og inflationsbegrænsende, da betalingsmulighederne i god vil fælde i takt med en stigende grundskyld.

Som det går nu, kan man med en let omskrivning af Sir Winston Churchill sige: Sjældent har så få tjent så meget i løbet af så kort tid uden at røre en finger med det resultat, at folk flest ikke får lov til at behøide bare en beskedne del af deres arbejds-tjente indkomster, og at samfundets økonomi til stadighed er på bristepunktet.

Ole Flyvgaard.

EFTER KOMMUNEVALGET

I „Vendsskel Tidende“'s POLITISK KOMPARIS kommenterer lektor, cand. polit. Ole Flyvgaard den politiske situation efter kommunvalget og vurderer Retsforbundets fremtidige arbejde.

Kommunevalget blev mange steder en kamp mellem ganske få om borgmesterstolen. De personlige stemmetal blev derfor mange steder meget høje. De små partier kom mange steder til at betale for denne kamp gennem en betydelig tilslutning.

Den moderate del af Socialdemokratiet kunne notere fremgang. Det radikale Venstre fik en beskedne fremgang sammenlignet med kommunvalget 1966, men en betydelig tilbagegang sammenlignet med folketingsvalget for godt to år siden. Det konservative Folkparti måtte notere tilbagegang. Venstre bevarer i det store og hele stillingen.

Retsforbundet bevarer sin stemmeandel fra folketingsvalget. Da vi normalt plejer at stå 20-25 pct. svagere ved et kommunvalg end et folketingsvalg, kan vi notere en vis fremgang, der giver et bedre arbejdsgrundlag indtil næste folketingsvalg.

På det landspolitiske plan er Retsforbundet ved at forberede politiske udspil, der skal præcisere partiets stilling til en række aktuelle problemer som for eksempel: markedspolitikken, trafikpolitikken, socialpolitikken, uddannelsespolitikken, realkreditlen og landbrugspolitikken.

På det lokale plan forventer partiet gennemførelsen af den nye valglov, der vil ændre organisat-

„Misforståelse“.

VOR MENING

OM ANDRES MENING...

Ressourcerne

BERLINGSKE TIDENDE (K.)
skriver bl. a.:

I en genopretnings-situation for dansk økonomi som den, vi nu er inde i, er der ikke råd til at spille de nogen ressource. Derfor havde cand. polit. E. Dausgaard Hansen ret i sin påpegnung - i Berlingske Tidendes kronik - af, at den økonomiske politik bør interessere sig langt mere for det, han kalder produktionsreserverne.

Reserver af den art findes bl. a. på arbejdskræft-området, og det er forunderligt, at mange år skulde hængs, før der blev givet fornuftige regler for landmænds omleddelse til byerhverv, kvinders deltidsarbejde og fremmedarbejders indpasning på det danske arbejdsmarked. Under den nuværende regering er en politik for disse ting omsider under udformning.

Udover at åbne for produktionsressourcer må det være vigtigt at få lidt slumrende opspæringsmuligheder vakt til live. Også her er der uorte ressourcer at få bragt frem i lyset. Det er dette hensyn der ligger i regeringsforslagene om øget selvfinansiering ved huskøb. Derfor er hr. Damsgaard-Hansens kritik af regeringens interesse for en reform af obligatoriskmarkedet næppe helt retfærdig.

Moms'en

spøger atter

Venstres månedsskrud
POLITIK presser på
for en ny...

håb, så længe arbejdsfrie indtægter og arbejdsløn ansues ens i skattepolitikken, og sidstnævnte endda jagtes hårdst af politikerne.

Derfor er der heller ingen løsning i at lasse endnu mere arbejde over på husmødrene eller i at importere udenlandsk arbejds-

Farlige fordomme

„POLITIKEN“ (upol.) beskæftiger sig i en leder med de varmekligheder, der frembyder at godtage udenlandske arbejdere som medborgere i det danske samfund og erindrer bl. a. om „de vilde engles angreb på tyrkiske gæstarbejdere“.

Flere begivenheder kunne tyde på, at tolerancen over for det egenartede ikke bunder særlig dybt, og at farlige fordomme endnu lever i allerbedste velgænde.

For et halv år siden overfaldt nogle „vilde engle“ således en gruppe tyrkiske gæstarbejdere. - Danske som racisterne i Sydstaterne i USA stillede man med fasttængete forestillinger om, hvordan livet bør leves, og hvordan de agerende bør se ud. Og falder nogen uden for, berettiger det til farlige overgreb. Fysiske overgreb blev det ikke til blandt en gruppe nordjyske gårdejere, men deres syn på gæstarbejdere adskiller sig i hvert fald ikke meget fra de „vilde engles“.

Spagtdigtigt anfydede deres fornand, folketingsmand Søren Jensen, at også landbruget kunne bruge udenlandsk arbejdskraft som medhjælpere. Det skulle han

R FOR

?

ved at stemme

til væl-

kraft. Hvem har dog glæde af mere arbejde, når fortjenesten enten går i de forkerte lommer eller formøbles i det hastigt voksende statslige bureaukrati, hvortil den suges ind gennem en helt ubehersket beskatning af arbejdsindtægt og forbrug. Det er først og fremmest i den offentlige sektor, at der med rimelighed kan udspares ressourcer til øget produktion.

Det var et håb om en kursændring, der bragte de borgerlige partier til magten. Vi har aldrig delt folkets forhåbninger til V. K. og R., og vi forstår så udmærket, at håbet nu er ved at slukkes.

arbejde på en dansk gård. Og hvad værre er - han kan også overtage gode danske gårde, hvis han da har penge. Men bliv ikke overrasket, hvis Mafiaen søger for dem.

Lad det ligge. Forhåbentlig går det snart op for de nordjyske landmænd, at generalforsamlingsen vil komme til at stå som en sørgelig del af landboforeningens historie. Med afslæringen af fordommene gav de os et alt for tydeligt bevis på, hvorfor den menneskelige diskrimination har så gode kår rundt om i verden.

● „Politiken“ har åbenbart sin bestemte mening om, hvad nordjyske gårdejere skal mene om gæstarbejdere, og hvordan de skal se på dem som arvtagere til deres ejendomme og ægtetænder til deres døtre, og det må det københavnske blad naturligvis have lov til. Alligevel tager man nok munden lidt for fuld, når man ligefrem taler om den lille episode som „en sørgelig del af landboforeningens historie“. Ret beset har de nævnte talere vel ikke givet udtryk for andre meninger end sådanne, der deles af en stor del af landets befolkning. Det kan man beklage, men nogen særlig grund til at hænge netop de nordjyske landmænd ud er der ikke.

Bladets kontorer ligger som bekendt på Rådhuspladsen, så selv om der intet forlyder om, at „Politiken“ selv ansætter udenlandsk arbejdskraft, har man dog gode muligheder for at konstatere, at modviljen over for fremmedarbejdere langtfra er begrænset til agrariske kredse nord for Limfjorden.

Nærmere

den europæiske

frihandel

Sig omsider?

Begjæv NORDEK, siger

Det forhandlende

4. Man er bange for at komme til at betale for meget til samfundet, hvis man som skedehaver skal betale grundskyld. - Denne kategori bør i højere grad sætte sig ind i, hvordan grundskyld vil virke i praksis. - Brug hovedet og stem på Retsforbundet!

5. Man ønsker fortsat muligheden for let tjente penge ved at spekulere i jord!

Så længe samfundet tillader det, vil der findes en kategori af mennesker, der vil berige sig på andres bekostning. - Disse mennesker stemmer næppe på Retsforbundet, men deres antal er så lille, at de ingen hindring udgør ved stemmeurnen. Noget andet er, at denne kategori ikke viger tilbage for - selv med

- gerneens politik i almindelighed og de konservatives i særdeleshed og nævner tre ting, som tilsvarende har været dråben, der fik begæret til at flyde over, nemlig:
1. Den meget hårde motorbeskatningsafgift, som næsten ensidigt blev pålagt sidste år.
 2. Handelsministerens djæveltske fremgangsmaåde i lukkeløvsproblemet.
 3. Straffen over parcelhusejere med forhøjelse af lejeværdien til 4 pct. for huse, erhvervet efter 8.-12.-69, plus den store straffning inden for lænser og lånemuligheder ved oplagelse af prioritetslån.

Det liberale parti bedder **RETSTORBUDET**. Hvis Hansen aldrig har hørt om Retstorbund, det for, er han lovligt undskyldt, i modsat fald har jeg ovenovendte ikke ondt af ham, uanset om han krydser på den borgerlige blok eller på den socialistske blok. For deres politik kender man jo. De kører på dette evige omkræd med større og større skatter og mere og mere offentlig kontrol, og jeg kan derfor kun sige til Hansen og de mange andre uafhængse vælgere: "Som man redet, så ligger man".

Ib Jensen, Albertslund.
(Berlingske Tidende kunne desværre ikke finde plads til dette indlæg).

Hvor meget - hvem - og hvorledes?

Det bedste agitationsmateriale for retsstatspartiet vil være en opgørelse over, HVOR meget grundskuld ville indbringe til statskassen - HVEM der kom til at betale det - og den mest smertefri måde at gennemføre det på.

Om retsstatsbankens betingelse som den sundeste form for beskættning kan der ikke herske tvivl - samfundsskabte værdier må ikke komme samfundet - ikke grundspekulanter.

Dette er så indlysende, at yderligere argumentering burde være unødvendig.

Men dette må gentages og gentages overalt og ved enhver lejlighed - gentagelsens magt er uendelighed.

HANS KJØRVED JESPERSEN

Ideen om at gøre visse dele af de nedlagte privatansestrekninger til off. cyklistier forekommer indlysende rigtig og er en opløst, de nye anner og stor-kommuner bør tage op.

Men som sædvanlig, når det offentlige skal foretage sig noget, ser det ud til, at projektet bliver mindst dobbelt så dyrt som nødvendigt. Det skal „eksperimentere“ nok sørge for - og den kommer de folkevalgte mere og mere i lønningen af.

Tilføddigt sa jeg forleden i et nr. af Aalborg Stiftstidende fra før jul, at eksperimentet mener, at det vil koste 30 kr./m at gruslægge sådanne nedlagte baner i 3 meters bredde. I skoven kan man lave en grusvej, der kan

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest 20 stk. kr. 7.50.

„GYDEN DAL“, Holustrup st.

HAGSTRØM Symaskiner

Østergade 20 - Hillerød
(031) 26 15 78

BØRGE BOESEN

Danske og udenlandske bøger
B. T. CENTRALEN
Egen 2850

Selv om man ved **anlæg** af off. cyklistier ikke kan påregne at få den så tip-top arbejdskraft, som den skovbrug har i de professionelle skovarbejdere, hører det alligevel ingen steder hjemme, at noget så simpelt som at have en cyklist på ét i forevejen planeret areal, skal koste mere end en ny vej til tung transport tværs gennem et stykke skov, hvor der hverken er vej eller sti i forvejen. Men det ene er privat - det andet offentligt. Det er hele forskellen!

Dette og i tusindvis af andre eksempler - mere eller mindre åbenlyse - er baggrunden for Retstorbundets krav om, at mest mulig arbejds- og kapitalindsats skal være privat **UNDER FRI KONKURRENCE**. Så skal varer og tjenesteydelser nok finde deres rette pris.

Man når det endelige skal være offentligt, må det i gang sættes og kontrolleres af folkevalgte med en god portion sund skepsis over for „eksperimenternes“ i alene vide!

I dette tilfælde kan det let komme til at koste skatteyderne 10-15 millioner for meget landet over.

Skovfoged Ejnar Pedersen, Skørping.

Så simpelt er det

Til de samlede lønudbetalinger foreligger der til enhver tid et bestemt beløb i pengesedler eller checks, som Nationalbanken skal være indstillet på at indløse med sedler. Nogle arbejdspladser er så velunderet, at de har en konto med indskud, de selv har foretaget. Det betyder blot, at de har tjent dem på folk, der selv har modtaget dem af andre, der mod sikkerhed har lånt dem i en bank, som ellers har dem fra Nationalbanken, der blot kan lade seddelpressen trykke dem. Det store og hele er, at seddelmængden er noget afsluttet.

I tilfælde af generelle lønfor-

Meddelelse, som ønskes optaget i bladet, sendtekomende lørdag, må være redaktionen - herunder om muligt morgen

Danmarks Retstorbund, Landssekretariatet.

Ved Stranden 8, 1061 København K.
Telt. Mørerne 4541 og 4542.
Kontorltd: Mandag-fredag 10-14, lørdag lukket.

Vrækredsen

Retstorbundets Vrækreds har afholdt generalforsamling på „Hedemund“ i Brønderslev den 18. marts 1970.

Formanden, *Hemming Sørensen*, afsluttede beretning, hvori han omtalte de møder, der har været holdt siden sidste generalforsamling. Desuden omtalte han resultatet af ants- og kommunrådsvalget 3. marts.

Deretter foretog kassereren *Børge Nørgaard* regnskabet. Beretning og regnskab godkendtes af generalforsamlingen.

Trods ringe tilslutning, blev man enige om at fortsætte arbejdet, og følgende bestyrelse blev valgt:

Hemming Sørensen, Ø. Brønderslev, og Børge Nørgaard, Brønderslev, og *Mads Erik Larsen*, Sejstrup Mark.

højester slår seddelmængden ikke til, det er klart. Hvis ikke Nationalbanken trykker nye forsyninger, må der altså blive mindre til nogle fag, når andre vil have mere. Titet kan tages fra arbejdsstederne, som i samlet flok ikke kan indkassere mere, end købedemne for indtøbene. Efterhånden som der bliver mindre indkomst til dem, lukker eller

gere, der stente på liste B ved ants- og kommunrådsvalget.

P. b. v.

Bente Mogensen.

Fredericia valgkreds

Generalforsamling afholdes d. 22. marts på KFRM.

Formanden, østestander *St. Au. Gabel*, Vejle, afsluttede beretning, og kassereren, fru *Anne Nielsen*, Fredericia, oplæste regnskab, der balancerede med 883 kr. og udviste en kassebeholdning på 222 kr. Bestyrelsesvalgene var alle genvalgt.

Efter generalforsamlingens tale landsformanden, *Ib Christensen*, om Retstorbundet i dag og i fremtiden.

Vejle valgkreds

Generalforsamling afholdtes på Ejsskolehuset d. 1. marts.

Til ordstyrer valgtes *Rich. Pedersen*, Vejle. Formanden, *Christen Bach*, Jelling, afsluttede beretning og omtalte herunder kommunalt og amtsrådsvalgene samt møder og agitation i forbindelse hermed.

Kassereren, lægearbejder *Børge Hyldahl*, Vejle, oplæste regnskab, der balancerede med 1868 kr. Det vedtoges at sætte kontingentet til 25 kr. Da formanden efter det nye kredsinddeling hører til Give-kredsen, valgtes østestander Sv. Aage Gabel, Vejle, til formand. Den øvrige bestyrelse kom til at bestå af:

Søren Buus, Asserup, næstformand, *Børge Hyldahl*, Vejle, kasserer, *Richard Pedersen*, Vejle, sekretær, *Niels Stenhej*, Gjesdal, revisor, *P. Alsted*, Gjesdal, suppleant, *Ingenor Poul Jacobsen*, Vejle.

Kandidatspørgsmålet drøftedes, og der blev foreslået enner, som man ville rette henvendelse til. Grundlovsrådet drøftedes - og herunder evt. at arrangere det i fællesskab med et andet amt - samt afholdelse af møder til efteråret. I samarbejde med Fredericia-kredsen.

Når De har læst „Vejlen Frem“, vil Deres nabo måske være interesseret i at læse det

indskrænker de, en ad gangen. De, der i forevejen kører på punperne, først. Der er nu nogle, der forlanger, at Nationalbanken blot skal trykke flere sedler. Der bliver ikke flere varer at købe, og derfor slutter varerne. Hvad lønmodtagerne muligt køber mere, må sparene altså indskrænke med. Spørgsmål: Er dette ikke en sjovemoral?

Svend Mondrup.

Kolding gamle og nye valgkreds

Retstorbundet indbyder til ordninger og stiftende generalforsamling i henholdsvis den gamle og den nye valgkreds på K. F. T. M. i Kolding tirsdag den 14. april 1970 kl. 20.

Vi skal indordne os under den nye valgkredsinddeling, fra 1. april at regne vil den nye Kolding valgkreds bestå af Kolding, Vamdrup og Lunderskov storkommuner.

Dagsorden for den ordinære generalforsamling:

1. Valg af dirigent.
2. Beretning ved kredsformanden.
3. Regnskab ved kassereren.
4. Beretning ved 1. U-formanden, herunder regnskab for kommunalt „valgfond“.
5. Oplæsning af nuværende valgkræds.
6. Eventuelt.

Dagsorden for den stiftende generalforsamling:

1. Forslag til vedtægter.
2. Valg af bestyrelse (5 eller 7 medlemmer) og suppleanter.
3. Valg af 2 revisorer.
4. Fastsættelse af kontingent.
5. Valg af folketingskandidat. (Buschauer Sv. Aage Hansen er i øjeblikket Kolding-kredens kandidat, men har stillet kandidaturet åbent, for at de nyindlemmede kan være medbestemmende om, hvem der skal være kandidat i den nye kreds). Eventuelle nye forslag skal være ledsaget af den foreslåede kandidats tillægs om at overtage kandidaturet.
6. Eventuelt.

Det er med sorg, at vi tager afsked med de gode og særlig aktive retsstatsfolk fra Koldings nordlige opland, som nu går til Givekredsen. Vi siger dem tak for godt samarbejde og håber, at de vil udfolde deres kræfter i deres nye kreds.

Samtidig byder vi de nyindlemmede omhyggelig velkommen og håber, at disse områdets retsstatsfolk vil slutte mandstrætte op om vores kreds og være med til at arbejde for det, der for os er blevet en hjerterang.

Med venlig hilsen
Retstorbundet, Koldingkreds.

Klip til BLADETS KANT

Undertegnede bestiller

VEJEN FREM

- ☐ Aarsabonnement 52 kr.
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved de ønskede

Navn

Stilling

Postadr.

VEJEN FREM

Krogsgade 1,

2100 København Ø.

Kan nedlægges udenburet i postkassen

56

Cyklistier og skoveje

1. De indbetalte skatter (moms, benzinafgiften, motorafgift o. s. v.) er associeret og bør derfor afskaffes.
2. Hvad skal vi med en lukkelov? Hvorfor skal staten blande sig i, hvordan mennesker vil handle med hinanden, og hvordan de ansatte ønsker deres arbejdsplads placeret? Kort sagt: Ophæv lukkeloven!
3. Hvad angår boligspørgsmålet henvises til byggeriets B & W-rapport, som har en stående lighed med mit partis boligprogram.

Ideen om at gøre visse dele af de nedlagte privatansestrekninger til off. cyklistier forekommer indlysende rigtig og er en opløst, de nye anner og stor-kommuner bør tage op.

Men som sædvanlig, når det offentlige skal foretage sig noget, ser det ud til, at projektet bliver mindst dobbelt så dyrt som nødvendigt. Det skal „eksperimentere“ nok sørge for - og den kommer de folkevalgte mere og mere i lønningen af.

Tilføddigt sa jeg forleden i et nr. af Aalborg Stiftstidende fra før jul, at eksperimentet mener, at det vil koste 30 kr./m at gruslægge sådanne nedlagte baner i 3 meters bredde. I skoven kan man lave en grusvej, der kan

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest 20 stk. kr. 7.50.

„GYDEN DAL“, Holustrup st.

HAGSTRØM Symaskiner

Østergade 20 - Hillerød
(031) 26 15 78

BØRGE BOESEN

Danske og udenlandske bøger
B. T. CENTRALEN
Egen 2850

Nationaløkonomi for viderekomne

I en i formen fornøjelig, omend i realiteterne skarp artikel i „Ingeniørens Ugeblad“ foreslår Jenie, at vi passende kan bygge den eftertrængte Storebæltsbro på p-piller, og der skal nok blive penge tilovers til alle de andre storprojekter, vi har talt om de sidste år, som ny storluthavn på Saltholm, udbygningen af s-banerne og motorvejen, Helsingør-tunnel m. m. m.

- sygehus til en million kr. pr. seng,
- som ikke har gået i dansk skole,
- som ikke har børn i dansk skole,
- hvis familie løvrigt ikke belaster danske læger, Det kgl. Teater, DSB el. lign.
- som udelukkende er kommet for at arbejde og derfor hverken har tid eller råd til ulovlige strejker,
- og som normalt rejser hjem til familien igen, inden folkepension, ATP, pleje- eller alderdomshjem og lign. bliver aktuelt.

Hvis dette ikke kan betale sig for landet, hvordan ligger landet så ikke, når der er tale om en dansker? Det må jo nationalekonomisk set være noget af en katastrofe, hver gang der fødes så-dan én. Her ligger den nationale økonomiske investering sikkert på det firedobbelte af det, som Hans Rasmussen frygter giver underskud.

Da alle jo erkender, at hvad der er sparet, er tjent, må Danmark gå en ufattelig rigdom i møde, efterhånden som p-piller-nes virkning slår igennem i de arbejdsudøvelige aldersgrupper. Blot 5000 ufødtte danskere a 2 mill. kr.

Statens personale-politik

Lflg. Ekstra Bladet er afdelingschef i forsvarsministeriet B. Jacobsen udsat til posten som direktør for Orlogsværftet. Vi omtaler dette i fortsættelse af en tidligere artikel, hvori blev beskrevet - også med Ekstra Bladet som kilde - hvordan forsvarsminister E. Nissen sammen skilte sig af med den pågældende tjenestemand, som havde gjort lynkarriere og indtaget en indflydelsesrig post under den socialdemokratiske forsvarsminister Victor Gram, men faldt i unåde under den konservative efterfølger.

Det sidste års tid har afdelingschef Jacobsen været udlånt til varetagelse af „rationaliseringsopgaver“ andetsteds i staten. Nu ser det ud til, at der sættes et foreløbigt

er nok til at dække de 10 milliarder kr. til trafik.

Men 5000 ufødte er helt urealistisk. Ifølge „Danmarks Statistik“ er fødselstallet faldet med 34 milliarder kr., d.v.s. med 17.000 fra 1966 til 69. Så der bliver så-mænd både råd til at flytte luft-havnen til Saltholm og derefter videre til Anholt, såfremt det til alles forbløffelse skulle vise sig, at overflydsefly ikke er støjfri.

Men det bliver nok under en anden tragikminister. Efter min mening er anvendelse af fremmedarbejdere simpelt hen en moderne form for slaveri, og det er da også tydeligt, at lande som Schweiz, Vest-tyskland og Sverige, der uden skrupler har udnyttet dette forhold, har haft en større økonomisk vækst end Danmark.

Den øgede velfærd til hele befolkningen stammer fra, at landets egen lavtlønsklasse løftes op på et højere niveau, når fremmedarbejderne tager de dårligste jobs og det groveste arbejde til den ringeste betaling.

Det er derfor ædelt, at de danske fagforbund søger at begrænse antallet af fremmedarbejdere i Danmark.

De ulovlige punktstrejker betyder nemlig en hurtig og effektiv forringelse af dansk industris konkurrenceevne. Herved forvinder overbeskæftigelsen, og fremmedarbejderproblemet er løst.

Og svensk industri vil ikke længe behøve at hente arbejdskraft helt i Grækenland. Den vil igen kunne fås i Danmark.

punktum for denne utvivlsomt dygtige og energiske top-embedsmands karriere med et avancement til direktør i statens næsthøjeste lønramme og en gage på mindst 145.000 kr. Sådan kan det altså gå, når en embedsmand kommer i vejen for en ny minister.

Der er bare den hage ved det hele, at al fornuft tilsiger, at Orlogsværftet snarest lukkes, og planer herom har da også været fremme flere gange, senest i forbindelse med affæren om u-bå-dene, som blev alt for dyre. Og så er der jo ikke megen fornuft i at udgæve en ny direktør til den gage, hvis resultatet blot bliver højere pension til manden, når stillingen forhåbentlig snart nedlægges.

Fra boghylden:

Den lille LILLA

For nogle måneder siden udkom „den lille hvide“ som en slags svar på DEN LILLE RØDE for skoleelever. De to publikationer havde fælles træk; f. eks. var de begge temmelig ubehagelig læsning, mest nok „unge kristne“s bog, fordi den var fyldt med intolerance og forkerte oplysninger, der må formodes at have skadet den sag, som det var meningen, den skulle tjene.

Indholdet af „den lille røde“ var nok nærmest, hvad man kunne vente, gennemsyret som den var af en negativ holdning til skole og opdragelse - lidt ærgeligt egentlig, for der er i virkeligheden behov for oplysning til skoleelever om, hvilke rettigheder de egentlig har; det er nemlig ikke så helt få. Et fællestræk for de to udsendelser har også været, at deres udgivere har forstået at få en masse publicity såvel i dagspressen som i radio og fjernsyn.

Det kan man ikke påstå om Martin Elmer og Erik Fink's DEN LILLA, og det er bestemt synd. Fremkommet bl. a. som en reaktion på den forbløffende stillingtagen, „unge kristne“s hvid-bog indeholdt til homoseksualitet, velkommen, men den er betydelig mere end en reaktion på en provokation inden for et trods alt begrænset område. Den er en nøj-tern kommentar til et senviktoriansk samfunds indstilling til homoseksualiteten, men den er mere end det, den er en indføring i med-menneskelighed, den for-

RETSFORBUNDET SYNES, det er O. K., at et udvalg er nedsat til overvejelse af idrættens placering i samfundet. Da vi i høj grad værdsætter det frivillige og idealistiske arbejde, der udføres af idrættens uafhængige organisationer, håber vi, at stemmekob-hensigter sigtende til at under-lægge idrætten offentlig domi-nans, administration og finansie-ring ikke har spillet ind.

VI ER ÆNGSTELIGE for, at fritidsloven med dens interesse-grupper etc. økonomisk kan ud-konkurrere det ulønnede lederar-bejde og føre idrætten ind under den offentlige sektor. Det vil ikke være til gavn for idrætslivet, rent bortset fra at det offentlige har nok at „rive i“ allerede.

Hvad det offentlige detimod HAR pligt til, er at sørge for rigelige arealer til rekreative for-mål, herunder idræt. Der må også gennem rensningsanlæg sørges for ordentlige bademuligheder. Det er en selvfølge, at skoler og andre

tæller sine unge læsere, at sek-suallivet ikke blot vil sige *sexuelle handlinger*, men også de følelsesladede faktorer, der be-viðst eller ubevidst er årsådmih-sålsåkten ikke kan læsres fra dens sammenhæng med følelses-livet.

Det er en titålende lille bog, som afgjort vil have en mission, ikke blot som modgift mod „den lille hvide“, men som en vefafba-lanceret henvendelse til unge i et venligt, absolut ikke nedladende eller - hvad der ville være næ-sten endnu værre - „frisk“ sprag, om problemet, der har betydning for os alle.

De to forfattere demonstrerer i deres bog en optimisme m. h. t. værdien af skolens seksualunder-viðning, som det er svært at dele; man må vist nøjes med at håbe, at forholdene bliver bedre. Sek-sualundervisning skal være et *sagligt* foretagende, bygget på de *anatomiske* forhold, de *biologiske* funktioner og *samfundets indret-ning* og krav. Skolen har ikke et fag, der hedder etik - heller ikke konsetik, der, hvis det overhøves, det eksisterer, må være det sam-me som etik - og skal der i un-derviðningsituationen være tale om etisk påvirkning, må det høre hjemme i *sådmflige* fag. Der er ingen grund til at gøre seksual-underviðning til noget særlig for-nemt. Det er prøvet for uden held. DEN LILLA koster 5 kroner.

er,
Martin Elmer og Erik Fink:
DEN LILLA
(Vennem 1970).

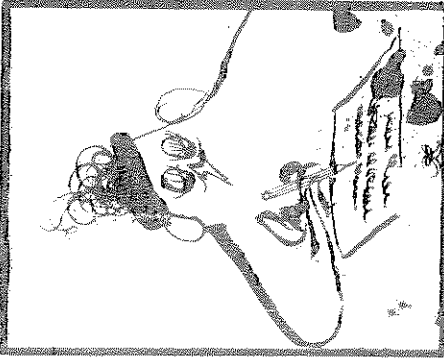
Om idræt (Ib Christensen i „Jyll. Posten“)

uddannelsesinstitutioner udstyres med idrætsanlæg og svømmebade, og at disse også må kunne ud-nyttes af andre.

DERUDOVER MENER VI, at idrætten bør finansiere sig selv. Gennem entreindtægter har man-ge klubber gode indtægtsmulig-heder, og i hvert fald de voksne medlemmer må i vort velstande-samfund kunne betale et passende stort kontingent. Halbyggeri er mange steder sket i samarbejde med interesserede erhvervsorgani-sationer og uden offentlig støtte. Lige fra Tiptsjenestens oprettelse har Retsforbundet foreslået, at den blev overlådt til idrættens eg-ne organisationer, så de selv kun-ne drive den og 100 pct. råde over overskuddet.

En idrætspolitik efter disse rel-ningslinjer vil sikre idrætten selv-bestemmelse og selvfinansiering og give den rimelige muligheder uden at træde andres interesser for nær.

Ib Christensen.

UGENSHAK

Det var synd, at Retsforbundets spareforslag ikke nåede frem, inden Folketinget satte ny stor finanslovstekst!

- som er villig til at betale 6000 kr. for at komme illegalt ind i landet og få et job,
- som ikke er født på et dansk

Der er ingen grund til at anfægte beløbet. - Byggespriserne himmelflugt skrider deres tavse sprog, endda uden at ølprisen er indregnet i byggeindsket. Og med de investeringer, der i dag kræves i industrien, er den halve million snarere i underkanten.

„Forbundsformand Hans Rasmussen har peget på løsningen. Han er blot ikke selv klar over, hvilket guldkorn han har fundet i uødelærne. For kort tid siden slog han til lyd for, at det nærmere burde undersøges, hvorvidt det nationalekonomisk set overhovedet kunne betale sig for Danmark at lukke fremmedarbejdere ind i landet, idet blot en enkelt af disse let medfører en investering på en halv million kr. i bolig og arbejdsplads.

Jenie antyder den udvej, der kan give u-talte milliarder i statens bundløse kasse, eller som det hedder i „Ingeniørens Ugeblad“: Danernes Kar.